

LEPOZNANSKI LIST.

Cestopis.

(Dalje.)

Hiše na Kremlu so — razve cerkev — zveksi-
ne iz novie dobe t. j. od začetka 18. veka.
Samo ostanki stare carske palače i ne velika
granavitaja palača, kakor tudi visoko obzidje
s svojimi trojnimi vratami i stolpi na obzidju
so starij, pa ne čez 16. stoletje. — Vendar
je med cerkvami več starih. Cerkev: Spas
na boru - Zveličar u gojzdu — je iz 12. veka,
u sred dvorišča nove palače. Ta cerkva je
že bila, ko še Moskva mesto ni bila. (Moskva
je pozidana leta 1147.) U Ruskoj je malo
podrtin iz starih časov, ker navada ni bila
kaménite hiše zidati. Iz predkrščanskih časov

se ne naide ne hiš ne podrtin, od 11. veka
počemi so le redke cerkve kamenite. Clo
mestna obzidja so bila popred le iz brun vrh
endruho položenih. Stanisča za ljudi so bila
vsikdar iz lesa. Se car — kakor Olearius 1633
svédoči — je stanoval takrat u svojej drveni
palači na Kremlu, akoprem je kamenita palača
bila. Rusi se takvo stanovanje za kam bolj
zdravo obrajtali.

Zobasto obzidje, na jem 61 stolpov, ki so
pri trojnih vratih na Kremlu, kaže zahodno-
europejske zidare. Stavba pri teh stolpih je
na gotičkej podlagi, močno sméšane s novim
italianskim ukusom; pa še je nekaj priméša-
noga, kar se ne da izraziti, nekaj iztočnoga,
nekaj tatarskoga, jednom besédom: nekaj,

pri čem je rusko podnebje zidara nadusevalo.
Naj redše i naj čudovitie zidanje je na ve-
likem trgu med Kremlo i Kitaigorodom cerkva
Vasili blaženni. Na njej se leskečejo vse
barve božjega stolca, od daleč in o meglenem
vrémenu se ti zdi ta cerkva kav kakšen ogromni
skručen zmaj¹⁾. Ivan Vasiljevič jo je leta
1554. u spomin zmagana mesta Kazan po
nekem Italianu pozidati ukazal. Po dogoto-
vljenej cerkvi je car pre zidara popital, ali si
upa še čudovitie zidanje načrtati; ko ta u svojej
ničernosti potrdi, ga je car pre oslepil. —

(Dalje sledi.)

¹⁾ Drache.

Odgovorni vrednik: *Dragotin Melcer.* — Založnik in tiskar *Jožef Blaznik.*

Vradni list št. 53.

Št. 6948. **Razpis konkurza.** (146.) c 3

Z razpisom visocega ministerstva notraj-
nih oprav od 24. julija 13838/1179 je bilo
deželno poglavarstvo opolnomočeno, dva pri-
pomocna zdravnik v ljubljanski bolnišnici iz-
voliti, eden nju je namenjen za medicinski,
drugi pa za ranocelniški oddelk, vsak bo
vžival na leto 300 gold. plače in 5 seznjev
derv in 18. liber sveč iz zaklada bolnišnice.

Za postavljenje teh obeh pripomočnih
zdravnikov se tedaj konkurs s tem pristavkom
razpiše, da se imajo prosivci za te stopnji,
s kterima je tudi stanovanje v bolnišnici zdru-
ženo, in kteri ste za dve leti in znabiti tudi
za štir leta za vživati, z diplomii in drugimi
verodostojnimi spričbami skazati o zdravniških
vednostih, da so neoženjeni, dobrega zader-
žanja, da znajo slovenski ali kaki sorodni
slavenski jezik, in prošnjo do 15. septembra
pri vodstvu c. k. dobrodelne naprave v Ljub-
ljani vložiti.

C. k. deželno poglavarstvo

Ljubljana 6. augusta 1851.

Št. 10673/1412. **Oznanilo.** (149.) c 3

c. k. primorsko-dalmatinskiga denarstveniga
vodstva Terst 6. augusta 1851.

Po kterem se zavolj povišanja cene soli
v terzaškem okrožju vredjeno premenjeno od-
rajtvilo od soli naznani.

Z oziram na občni državni zakonik in vladni
list XLVII. dela št. 171 potem na tukajšni
deželni zakonik in vladni list XXI. št. 25 po
kterem se je vsled najvišjega sklepa razgla-
sila tarifa cen soli, ki so bile za nektere
pridelovavnice soli in prodajne zaloge usta-
novljene, se s tem naznani, da imajo s 15. au-
gustam 1851, ko ta nova vredba cene soli,
in tedaj za terzaško okrajno vstanovljena viši
cena od šest goldinarjev za dunajski cent v
moč stopi, v ravno tej primeri tudi zadevajoče
povišanje sedaj obstoječiga, po ponižbi cen
soli leta 1848 v sosednim reškim okraju in
v Dalmačii vredjene odrajtvila od soli v sle-
dečih zneskih vredjene biti:

1. Za belo morsko sol, ki se prodaja v
solnih zalogah v Kopru in Pirani, pri vpeljavi
iz Istrije v terzaški okraj, potem čez mitno
mejo v Ilirio in na Štajarsko za vsak dunajski
cent 2 gold. 6 kr. v sr.

2. Za ravno to pri solni založni prodaji
v Reki kupljeno sol pri vpeljavi iz reškiga
okraja in potem čez mitno mejo, ki še ob-
stoji glede občenja soli za vsak dunajski
cent 2 gold. 45 kr. v sr.

3. Za sivo sol, ki se v solni založni
prodajavnici v Reki prodaja, pri vpeljavi
čez mitno mejo na Primorsko za vsak dunajski
cent 3 gold. 28 kr. v sr.

4. Za sivo dalmatinsko sol, če se vpe-
ljeje po vredbah primorskega poglavarstva
od 18. augusta 1840 št. 20045 in 22 aprila
1841 št. 7928 odločenih pogojev iz Dalmacie
in terzaškiga okraja in v notrajne mitne kraje
za vsak dunajski cent . . . 3 gold. 53 kr. v sr.

Pri vpeljavi soli iz Dalmacie in Reke v
colno izjemo Istrije in na kvarnarske otoke
odrajtvilne naklade na sol ostanejo pri starih.

Da se pa ne zgode zmote, se na to opo-
mni: da ima to povišanje cene soli se tudi na
belo morsko sol raztegniti, ki se prodaja pri
c. k. začasni vradni solne zaloge v Volovskim.

Od c. k. denarstvenega vodsta
v Terstu 6. augusta 1851.

Št. 2344. **Oznanilo.** (148.) 3

Visoko c. k. višji vodstvo za občenje je
z razpisom od 20. julija t. l. št. 7603/P do-
volilo, da se bo Mallevoz, ki je do zdaj vsak
ponedelik iz Ljubljane v Novomesto šel, da se
večkrat priložnost ponudi za poslatve in pot-
nike, zanaprej do Karlovca vozil, od kodar
se bo drugi dan, t. j. vsak torek v Ljubljano
vernul, tako, da bodo sedaj v tednu tri voznje
med Ljubljano in Karlovcem, pri katerih se
zamorejo potniki tudi v posebej pripravljenih
vozovih med Ljubljano in Novim mestom voziti.

To se s tem pristavkom sploh naznani,
da se je ta voznja začela 4. augusta t. l.

C. k. poštno vodstvo.

Ljubljana 3. augusta 1851.

Hoffmann s. r.

Št. 2254. **Oznanilo.** (151.) 3

Dozdaj obstoječa vsakdanska poštna zve-
za med Ložem in Planino se bo s 1. septem-
brom na 4 krat v tednu omejila.

Od te dobe tedaj se bo pot vsak ponedelk,
vsako sredo, vsak petek in vsako soboto kakor
od zdaj ob 12^{1/2} opoldne iz Lož v Planino
napotil, v Planini prenočil, in drugo jutro ob
šestih se spet v Lože vernul.

Kar se s tem sploh naznani.

C. k. poštno vodstvo.

Ljubljana 6. augusta 1851.

Hoffmann s. r.

Št. 3913. **Razglas** (152.) 4

Juri Fuk iz Famel je Andreja Fuk-a iz
Famel in njegove neznane erbe alj pravne
naslednike tožil in v donasni tožbi pod št. 3913
prosil, de naj podpisana sodia razsodi, de je
vlastnik zemlje, ki je v zemljiških (gruntnih)
bukvah bivše senožeške grajšine pod Urb.
št. 537.9^{1/2} in v Stranjških zemljiških buk-
vah pod Urb. št. 1/2 18. zapisana, in ta tožba
se bo 16 dan Oktobra 1851 ob devetih dop-
oldne pri tej sodii obravnavala.

Za tožene je sodia in sicer za njih stroške
kuratorja namreč gospoda Franca Boštjančič-a
v Senožečah izvoljila, temu naj tedaj toženi
svoje pravne pomočke izročijo ali naj družiga
pooblastenca izvoljijo, in tej sodii imenovajo,
ali pa naj sami k obravnavi pridejo, če ne
se bo ta pravda samo s kuratorjem obrav-
navala.

C. k. sodnia v Senožečah

16. Julija 1851.

C. k. okrajni sodnik
Jenko.

Št. 3765. **Razglas** (153.) 4

Jožef in Jernej Simončič iz št. Mihela,
sta dones podpisano sodio pod št. 3765 pro-
sila, de naj omolkjeniga Lukata Simončič-a
iz št. Mihela mertviga spozna, in sodnija je
Janeza Promrou iz št. Mihela za kuratorja
izvoljila.

Luka Simončič naj tedaj v enim letu od
dneva naprej, ki se bo ta tazglas pervikrat v
časopise natisnil, sam k te sodii pride, ali
nje ali kuratorju na znanje da, de še živi,
če ne se bo, ako bo ta čas minul razsodilo,
de je mertev.

C. k. sodnija v Senožečah

11. julija 1851.

C. k. okrajni sodnik
Jenko.

Št. 3996. **Razglas** (154.) 4

Anton Slivar iz Senožeč je dones pod
št. 3996. Luketa Žuzek-a in njegove neznane
erbe alj pravne naslednike tožil in prosil, de
se naj razsodi, de je vlastnik mlina, ki je v
zemljiških (gruntnih) bukvah bivše senožečke
grajšine pod Urb. št. 42/22 zapisan.

Toženci naj tedaj k obravnavi ki se bo
vsled imenované tožbe 23. dan oktobra 1851
ob devetih dopoldne pri podpisani sodii godila,
sami pridejo, ali pooblastenca imenovajo, alj
svoje pravne pomočke kuratorju namreč go-
spodu Francu Boštjančič-u v Senožečah iz-
ročijo, ki ga je sodia za njih stroške izvoljila,
če ne se bo ta pravda samo s kuratorjem
obravnavala.

C. k. sodnia v Senožečah

21. julija 1851.

C. k. okrajni sodnik
Jenko.

Št. 1704. **Proglas.** (150.) c 3

C. k. okrajno sodništvo v Terziču s tem
naznani:

Da je Matevž Šos od sv. Katarine h. št. 3
zoper Antona Peharca in njegove pravne de-
diče tožbo vložil na posest pri sveti Katarini pod
hišno št. 3 ležečega, v gruntnih bukvah po-
prejšnje grajšinske gosposke v Terziču pod
urb. št. 101 zapisanega polzemljiša, in da se
je dan ustmine obravnave s pristavkom § 29
sodniškega reda na 30. septembra 1851 zju-
traj ob devetih odločil. —

Ker sodništvu ni znano, kje da se zato-
ženi derže, je ono na njih nevarnost Urbana
Tišlerja, po domače Župana od sv. Katarine
za kuratorja postavilo, s kterim se bo ta prav-
na zadeva, ako zatoženi do tiste dobe redne
poti ne nastopijo, obravnala in po postavi
razsodila.

C. k. okrajno sodništvo

V Terziču 15. julija 1851.

Aichelburg s. r.
okrajni sodnik

Št. 1703. **Proglas** (147.) c 3

C. k. okrajno sodništvo v Terziču s tem
naznani.

Da je Jakob Ahačič, po domače Javornik
od sv. Ane zoper Tomaža Ahačiča in njegove
dediče tožbo vložil na posest pri sv. Ani pod
hišno št. 7 ležečega, v gruntnih bukvah po-
prejšnje grašine v Terziču pod urb. št. 304
zapisanega celega zemljiša; dan ustmine ob-
ravnavne s pristavkom § 29 sodniškega reda
se je na 30. septembra t. l. zjutraj ob devetih
pri tukajšni vradni odločil.

Ker pa sodništvu ni znano, kje da sta-
nujejo zatoženi, je ono Jožefa Ahačiča po
domače Zaverznika iz sv. Ane za kuratorja
postavilo o tej pravnej reči, in ako se zatoženi
do tistega časa po redni poti ne oglasijo, se
bo s tem obravnava speljala in sklenulo po
postavi.

C. k. okrajno sodništvo.

Terzič 14. julija 1851.

Aichelburg,
okrajni sodnik.